

havde arvet efter Forliget af 1894, kostede Kjøbenhavn 8—900,000 Kr. I dette Tal er der et Kul for meget; det skal være 80—90,000 Kr.

A. Jensen: Ja, det er ingen Behagelighed at skulle tale paa saa lænt et Tidspunkt, men dersom det maatte lykkes mig at vinde Dre hos den ærede Forsamling, lover jeg forud at fatte mig meget kort. Der er i § 17 nogle Bestemmelser, hvor det hedder om de Lønningsbele, der hidtil have været tillagte Embederne af Staten, Skolefondene og de enkelte Kommuner, at de skulle bortfalde, naar Lovforslagets Lønningsbestemmelser træde i Kraft. Ja, det følger jo i Grunden af sig selv, og dertil er intet at sige. Naar Kommunen til Embederne betaler omtrent den samme Løn som hidtil, og Staten derudover giver et Tilskud, som kan stige indtil 700 Kr., saa følger det ganske rigtig af sig selv, at den Slags ekstraordinære Indtægter og Bidrag til Embederne, som ydes af Staten, Kommunerne og Skolefondene, bortfalde. Men hvorledes det saa gaar med de Lønningsbele, som ere henlagte til Embederne, og som ikke betales af Kommunerne, men derimod ydes direkte af Beboerne, f. Eks. Degnetrave og den Slags gamle Degneindtægter, om de skulle bortfalde eller ej, findes der ikke noget om. Jeg har ved at gennemlæse Lovforslaget ikke fundet den mindste Bestemmelse om disse gamle Degneindtægter, og naar der ikke findes noget derom, maa det vel være Meningen, at disse særlige Afgifter, som ydes af Beboerne til Lærerne, herefter skulle gaa ind i Kommunekassen og derefter udbetales til Lærerne. Disse særlige Afgifter ere imidlertid, efter min Mening, meget uheldige, ikke for Lærernes Vedkommende, thi dem kan det naturligvis være lige meget, paa hvilken Maade de saa deres Løn udbetalt, men for Beboernes Vedkommende, og jeg har derfor tilladt mig at stille et Endringsforslag, som gaar ud paa, at de gamle Degneindtægter skulle afløses paa samme Maade, hvorpaa Udvalget har foreslaaet, at Offer og Accidenser skulle afløses. Min Mening er altsaa den, at den faste Løn til Embederne bliver at udrede direkte af Kommunekassen og ligeledes at tilvejebringe ved direkte Beskatning efter de Regler, som foresindes, altsaa paa samme Maade, hvorpaa det gaar til med Udgifter til alle andre kommunale Foretagender, f. Eks. til Bevæsen, Fattigvæsen o. s. v. Saaledes gaar det jo nemlig ikke til med Udgifterne til Skolevæsenet. Det er vel nok en Del forfælsligt i de forfælslige Egne

og vel ogsaa lidt forfælsligt for de forfælslige Embeder i en Kommune, hvorledes Indtægterne til Lærerne indkomme i Kommunekassen, eller hvorledes de overhovedet modtage deres Løn, men det er Regel over det hele, at det er den mindste Part af Lærere-lønningerne, der indkommer direkte gennem Kommunekassen; Størstedelen kommer fra de gamle Degneindtægter, der ere gaaede i Arv til Skolelærerne ved Degnernes Afgang. De gaa under forfælslige Navne, som vist ere de fleste bekendte. Jeg skal saaledes nævne Offer og Accidenser, Degnetrave, Mannest, Smaaredsel og Kvægtiende med meget mere. Det gaar jo ganske vist paa mange Steder saadan, som ogsaa Loven af 1855 anviser, at disse forfælslige Ydelser indbetales i Kommunekassen, hvorfra de igen udbetales til Lærerne, men det bliver dog det samme alligevel. Indtægterne til Lærereembederne svares ikke af Kommunerne i deres Helhed, ikke af de enkelte Medlemmer af Kommunerne. Naar der nu er stillet Forslag om, at Offer og Accidenser skulle afløses, er jeg fuldkommen med paa dette, thi det er meget tidsvarende, men jeg syntes, at der vilde være nok saa god Grund endda til at afløse Degnetrave, Mannest, Smaaredsel og Kvægtiende og den Slags Ydelser, da Dret jo dog saa at sige er lagt paa alle, saa at alle have lige stor Pligt til at ofre ved Højtiderne og til at yde deres Accidenser ved de kirkelige Handlinger. Saaledes forholder det sig imidlertid langt fra med disse andre Indtægter, som jeg nu har nævnt flere Gange; de hvile ene og alene paa Bondehartfornet. Det er altsaa de mindre Jordbrugere, som have den Forpligtelse i alt væsentligt at skulle lønne Lærerne, hvorimod alle andre ere saa godt som fritagne for at yde deres Skolelærer Løn. Det gaar her, som det gaar altid, og som der er blevet sagt, saa tit, at det mindre Hartforn er det Pakæsel, der skal bære alle Byrderne; saaledes har det været fra lang Tid tilbage, og det ser ud til, at det skal vedblive at være det fremdeles. Sidder der derimod en næringsdrivende Borger i en Kommune, en Købmand, en Fabrikant, en Møller eller en Kapitalist, der lever af sine Penge, saa svarer han saa godt som slet intet til Kommunens Skolevæsen. Det er saaledes kun enkelte Mænd, Gaardmændene, i Kommunerne, der bære disse gamle Afgifter, mens andre gaa fri, thi ikke blot den Slags næringsdrivende, jeg nævnte, ere fritagne, men vi have saa endvidere alt det triendefri Hartforn, der heller ingen Ydelse svarer til Kommunens Skolevæsen paa de Steder, hvor det er saaledes, som det er de fleste